

SKYREALMS of Jorune

- Tempelmysteriet -

Scen 10

"För helvete, mannar! Disciplin! Jag vill inte se något bråk i leden.", säger Sir Cory.

Han fortsätter sedan att lugna stämningen mellan Sar och Ezekiel med ord om sammanhållning, kamratskap och jävlar anamma.

Efter en stunds vidare diskussioner kring bordet på inclepen smäller Store Fido sin näve i bordet

"Hauwra! Jag har det! Jag föreslår hederligt bakhåll för den som förföljer. Vi kan t.ex. stoppa han i en tunna och rulla honom ut ur stan eller bara bita honom i benet i och för sig räcker det med att komma nära honom, men är man nära kan man ju lika bra bita till, och sen kanske jag med hjälp av min näsa följa honom till sin..... ja var han nu tar vägen. Han kanske har staven och vill inte att vi skall ha den, eller ta den, eller slå ihjäl honomjust det han har staven det är därför han förföljer oss.....vi går alla in och tar staven bara så slipper vi resa iväg.....eller ... eller vi har en blid på staven, eller hur vi låter någon tälja en likadan.....och, och den magiska effekten tog slut när den flyttades just det...och sen är det bara att få betalt för mödan."

Medan Store Fido lutar sig tillbaka nöjd över sin superplan och väntar på applåderna, stirrar de övriga hjältarna tom ut i luften, medan deras arma hjärnor försöker lista ut exakt vad som gick fel under Fidos förlossning.

"Ehhh.....min hårige väns plan må ha sina brister, men det är ändock en bra idé säger Sar. Jag och Fidolfian här råkar känna någon vars luktsinne är nästan lika bra som en spårhunds. Om han betalas rätt sköter han sitt jobb och letar upp mannen som förföljer oss. Kanske har denna man svar på några av våra frågor."

De övriga hjältarna nickar tyst. Philip sitter tyst en stund och mumsar på någon konstig durliggryta. Det syns att han funderar så det knakar. Sedan säger han lite försiktigt:

"Om nu Kapten Jonas var rädd att kartan skulle bli stulén, kanske gömdé den bakom sin coprá.....eller? Jag tyckér att vi skall göra ett försök att ta ner dén och se vad som finns bakom, och vad som står på dén. Kanské en liten nattlig expedition? Kanské kan vi bjuda yordsen som vaktar copran på lite mat och drická? Jag och någon till kan kanske uppehållá dem med det medan ni andrá klättrar upp och tar copran och eventuellt det som finns bakom? Kanske Sir Cory kan ta reda på när vaktbytena sker, och om det är några lämpligá latá festgladá vakter som står där? Vi borde ladda upp med massor av god mat och dricka och vackra flickor. Vi kan komma gående (ragglände) förbi och bli lite tjenis med yordsen. Även yordsen borde ju vilja fira tautherday? Bjuder dem på god mat och dricka och trevligt sällskap med dansande vackra flickor. Placera vakterna så de står med ryggen emot copran....."

”Såå! Nu räcker det med fåniga planer!”, avbryter Sir Cory.

”Låt oss gå igenom vad vi egentligen kommit fram till.”, fortsätter Sir Cory. ”Det är helt uppenbart att kapten Jonas vetat att han var i fara och därför planerade vad som skulle hända om han råkade illa ut. Detta framgår av brevet från hans syster. För att inget skulle verka misstänkt begär han då att hans drenbricka ska tas ner från väggen och skickas till familjehemmet. Detta är mot vanligt bruk eftersom brickan normalt hänger kvar 100 år efter medborgarens bortfall. Slutsatsen är därför att han rimligtvis har ritat in kartan på baksidan av brickan eller något liknande. Vi måste komma åt denna på något sätt!”

”Ah oui! Det var ju det jag...”

”Såå!”, säger Sir Cory och viftar bort Philips kommentar. ”Nå! Nu har jag stått för tankeverksamheten. Kan någon av er göra någon som helst nytta av de färdigheter ni lärt er på samhällets botten och komma på ett sätt att nå brickan där den hänger på väggen, trots all bevakning. Det tillhör inte min starka sida att sysselsätta mig med sådana låga sysslor som tjuveri.”

Ett ogillande mummel sprider sig kring bordet. Hätska samtal fortsätter till hjältarna enar sig om att condrij Cray dessutom måste hittas så snabbt som möjligt. Medan kvällen inväntas går Sar och Store Fido iväg för att hämta deras spårare. Strax efter skymningen (feststämningen på gatorna utanför har nu ökat och alla incleps har musiker, ruspertunnor och bord ute på gatorna.) återvänder de med ytterligare en woffen. Denna woffen är något spenslig till växten men ett råbarkat yttre. Hans päls är tovig och ett flertal kala fläckar pga ärrbildningar och insektsbett är standard. Kläderna är av hårt slitet läder och bär spår av för mycket användande och för lite tvättar, ungefär som mannen själv. Det ena örat bär bitmärken från något okänt djur och det andra pryds av en diger uppsättning plundrade örhängen av skilda material.

”Grwollf Yasman, till er tjänst mina theger.”, säger han med hes röst och blottar sina stora tänder på det otäcka sätt woffen bäst imiterar ett mänskligt leende.

”Jag förstår att två män måste hittas och kommer inte att göra er besvikna. Mitt pris är överkomligt och jag hoppas att vårt samarbete kan fortsätta många cykler av Ebba.”

”Just, jävla snyggt! Ytterligare en woffenjäv...”, börjar Ezekiel innan Philip avbryter.

”Trevligt! Hej jag heter Philip, du kan kalla mig Phil. Lite durliggryta?”

Efter lite småprat finner hjältarna att Store Fido och Grwollf känner varandra då de båda jobbat inom Post- och Transportbranschen längs Doben-als karavanrutter. Både Sar och Fido lovar att Grwollf är en utomordentligt spårare och trogen bundsförvant. Framför allt har månarna välsignat honom med ett otroligt luktsinne. Hjältarna behöver nu bara fortsätta med sina planer och se om mannen syns till igen.

De letar i några timmar till efter condrij Cray tills slutligen Sars och Sir Corys slutledningsförmåga leder dem till ”Tusenmila Mary” som stiftat bekantskap med Condrij Cray flera gånger. Med hjälp av en glömd gammal kappa följer de sedan Grwollf runt i staden. Strax innan midnatt är de beredda att ge upp, när Grwollf stannar till utanför en inclep. Det är i gränden bakom, bland urinet från inclepens besökare som Grwollf känner igen hans lukt.

”Han var här för bara ett kort tag sedan!”

Hjältarna fortsätter nu letandet i snabb takt. Grwoolf finner så spåret igen i en annan gränd och rusar in där. Innan han är framme drar han sin långa, rostiga kniv och hans öron fälls bak. Hjältarna förstår att något är fel och drar upp sina vapen. I den mörka gränden kan de precis urskilja en kropp på marken och en kåpklädd figur som står bredvid honom. Den kåpklädda mannen snor runt och klättrar blixtnabbt och omänskligt uppför väggen bakom honom. Innan han hunnit komma upp till taket hörs dock ett dovt smällande när luften förtjockas och spränger sönder taknocken ovanför den kåpklädda mannen med ett våldsamt brak.

”Rör dig inte mördare! Nästa skott kommer inte att missa!”, ropar Sir Cory där han står med sin pistol av dharsagesilver riktad mot mannen.

Den kåpklädda mannen stelnar till och kryper ihop kattlikt på fönsterkarmen där han står ovanför dem. I det svaga ljuset från incepens fönster kan hjältarna se att mannen är svartklädd under sin svarta kappa och bär en svart mask eller scarf över munnen och näsan.

”Det är Crayg!”, konstaterar Philip som undersöker kroppen. Crayg hostar till och blod rinner från hans mungipa.

”Vid Desti!”, utbrister Sar. ”Han har slitits i stycken. Huggen i småbitar!”

”Förgör honom! Förgör den lönnmördaren!”, utbrister Ezekiel.

”Hör mig först!”, väser mannen. ”Hör mig innan ni försöker döda mig. För tro mig, försöka är det enda ni kommer att lyckas med.” Utan att låta hjältarna svara fortsätter han:

Mannen här hade mist sitt liv innan jag kom hit. Inte heller var jag ute efter hans liv. Liksom ni sökte jag efter honom, men andra hann före mig.”

”Det är du som följt efter oss!”, utbrister Fighetto.

”Ja, jag betalades för att följa efter er. Jag har legat och lyssnat på era samtal och följt er i Kirlan. Men inte för att döda er eller söka hindra er från att hitta skatten condrijen här talade om. Jo, jag har hört om staven också. Det var inte så svårt att betala för den informationen. Nu kanske vi kan hjälpa varandra. För en del av er belöning, eller eventuellt värdet av staven om ni tänker sälja den själva, kan jag hjälpa er. Jag hörde er vid kaptenens hus och jag såg er undersöka Drennväggen. Jag vet vad ni söker där. Jag vet även var vi kan finna männen och besten som gjorde detta.”

”Du ljuger!”, säger Sir Cory. ”Vi tog dig på bar gärning!”

Den kåpklädda mannen i masken står stilla kvar på fönsterkarmen ovanför dem utan att svara. Det är dock condrij Crayg som till slut tar till orda med ett rosslande.

”Sorbicca. Det var Sorbicca som....gjorde detta.....Förbannelsen!.....Hans Darkmane best....vansinnig...slet sig.”

”Vi måste binda om honom ordentligt!”, säger Fighetto. Philip skakar dock sorgsamt på huvudet och flyttar försiktigt bort Fighetts hand.

”Han tog....Sorbicca tog.....talismanerna.....ni behöver dem för att komma in i templet.....Gobey bevara min copra. Jag tog dem från prästinnan vi dödade. Förbannelsen slog till igen.....Jag är dömd.” Condrij Crayg får sedan en mer galen blick och greppar Philip hårt med sin blodiga och sargade hand.

”Ni behöver talismanerna för att få demonerna att tala och öppna deras käftar.....hitta kaptan Jonas karta...hinn före Sorbicca. Låt inte...den shissicen få staven. Skynda er!” Condrij Crayg rosslar sedan högt och mer blod rinner ur hans mun.

”Hämnas mig.”, viskar han och sjunker sedan ihop.

”Nej! Vänta! Vad är det för talismaner? Hur ser de ut?”, ropar Sar.

”Han är död!”, säger Philip tyst. ”Må Jordmodérn vägleda hans coprá och mottaga honom!”

Hjältarna står en stund i tystnad. Sedan tittar de upp mot husväggen igen. Mannen i kåpan är dock borta. Ljudlöst verkar han ha försvunnit.

”Tusen vrålande Corondons!”, svär Sir Cory. ”Jag såg honom inte försvinna.”

”Det är som om han uppslukats av natten.”, säger Sar.

”Inte av natten. Skuggorna är mina vänner. Även på dagen.”, svarar en röst från någon av de mörka taken.

”Vem är du? Vad vill du?”, svarar Philip.

”Mitt namn är Rissza.”, svarar mannen och kliver fram till taknocken så att han syns. Han tar av sig masken och fortsätter.

”Jag är en enkel man som råkar vara alldeles för bra på att besöka hus om natten och befriandet av folks ägodelar. Jag lovar er att våld är något jag är främmande för. För en del av er belöning eller en andel av stavens värde skulle jag kunna bli fri. Verkligen fri. Kanske kan jag hjälpa er?”

”Vad kan du erbjuda oss? Du sa att du visste var Sorbicca fanns. Berätta för oss!”

”Hans skepp ligger i hamnen. ’Wave Cleaver’. Jag följde dem dit igår natt efter att ha sett dem leta efter condrij Crayg. Men hans besättning är ganska stor. Jag vill ogärna tampas med dem, då svärd och jag inte går bra ihop. Om ni istället lovar mig en andel av stavens värde, så svär jag vid Chroul att hämta drennbrickan från drennväggen åt er redan i natt. Innan solen syns i väster kan jag möta er i Eastport. Vad säger ni?”

Vad gör och säger hjältarna hjältarna?

DEADLINE Fredag morgon den 24 Augusti

STATUS			
<u>Namn</u>	<u>Hit Points</u>	<u>Penalty</u>	<u>Isho</u>
David ”Sir Cory” Corolia III	34	0	2
Philip ”The Dreglamon” Montneuf	49 44	0	18
Fidolfian ”Store Fido” de la Frolic	28	0	7
Sar ”Director” Huston	57	0	6
Ezekiel ”Scragger” Ferris	40	0	5
Fighetto ”Fig” de Filippo	39 32	0	5